

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun.Chișinău, str.Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209

4-35/22-104

A.D. 04.24.

Nr. _____ din _____

Dosarul nr. 3r-100/24

Curtea Constituțională
str. Alexandru Lăpușneanu 28

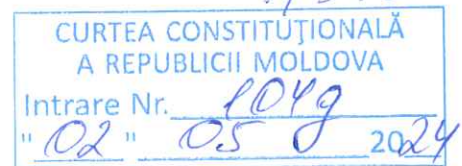
Curtea de Apel Chișinău, vă remite sesizarea depusă de avocatul Ipatii Denis în interesele lui Țîra Ion, la cauza Țîra Ion către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Pliție a municipiului Chișinău, pentru examinarea excepției de neconstituționalitate.

Anexă: cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate în 2 exemplare a câte 7 file copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2024 -2 file

Judecător
al Curții de Apel Chișinău

Angela Braga

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Str. Alexandru Lăpușneanu nr.28
Chișinău MD 2004
Republica Moldova

SESIZARE PRIVIND EXCEȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin.(1) lit.a și lit.g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume – **Țira**
2. Prenume – **Ion**
5. Numele și prenumele reprezentantului - **Ipatii Denis**
6. Ocupația reprezentantului – **Avocat**

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Exercitarea controlului constituționalității prevederilor art.207 alin.(2) al Codului Administrativ RM (în partea evidențiată): (Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ)

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă **în special când**:

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

prin prisma art.art. 20, 23, 26 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

În data de 15.02.2024, reclamantul Țîra Ion, în ordinea stabilită de Codul Administrativ al RM, a înaintat cerere de chemare în judecată către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Direcția de Poliție municipiul Chișinău, privind anularea Certificatului nr.34/20-75311392 din 28.12.2023 și obligarea Direcția de Poliție a mun. Chișinău și Inspectoratul General al Poliției, de a emite actul administrativ favorabil, în privința lui Țîra Ion, privind includerea în vechimea calendaristică în serviciu în cadrul MAI perioada de studii în cadrul Colegiului de Poliție "Dimitrie Cantemir" de la 01.08.1998 pînă la 15.07.2000, în vederea stabilirii și calculării indemnizației unice conform art.49 alin.(2) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr.288 din 16.12.2016.

În data de 23.02.2024, judecătorul Mîțu Gheorghe, judecător în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, unipersonal, prin Încheiere a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată.

Drept temei de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibile, judecătorul a reținut prevederile art.207 alin.(2) a Codului Administrativ, și anume indică instanța:

*"Judecătorul apreciază că lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207, alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor **"în special cînd"** din cuprinsul acestui text de lege.*

Prin urmare, prin raportare la prevederile art. 207, alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisibilitate menționate la art. 207, alin. (2) din Codul administrativ."

În data de 26.02.2024, avocatul Ipatii Denis, în numele și în interesul reclamantului Țîra Ion a declarat recurs împotriva Încheierii instanței de fond din data de 23.02.2024.

Astfel la moment cauza este pe rolul Curții de Apel Chișinău, sub nr. 2-24018044-02-3r-15032024 (3r-100/24).

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI PRECUM ȘI ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

În opinia noastră, prevederile art.207 alin.(2) al Codului Administrativ RM (în partea evidențiată): (Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ)

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă **în special cînd**:

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

- d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;
f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

sunt neconstituționale și care prin urmare încalcă grav drepturile fundamentale ale reclamantului prin urmare solicităm Onoratei Curți verificarea constituționalității acestei norme prin prisma art.art. 20, 23, 26 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

LEGISLAȚIE PERTINENTĂ

1. CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 1

”Statul Republica Moldova”

- (1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.
- (2) Forma de guvernămînt a statului este republica.
- (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4

”Drepturile și libertățile omului”

- (1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.
- (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 20

”Accesul liber la justiție”

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
- (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 23

”Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle”

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26

”Dreptul la apărare”

- (1) Dreptul la apărare este garantat.
- (2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 53

”Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică”

(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

2. CONVENȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ȘI A LIBERTĂȚILOR FUNDAMENTALE (ROMA, 4.XI.1950)

Articolul 6.

”Dreptul la un proces echitabil”

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărîrea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Articolul 13

”Dreptul la un remediu efectiv”

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

3. LEGEA NR. 100 DIN 22.12.2017 CU PRIVIRE LA ACTELE NORMATIVE

Articolul 3

”Principiile activității de legiferare”

(1) La elaborarea unui act normativ se respectă următoarele principii:

a) constituționalitatea;

b) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale;

c) legalitatea și echilibrul între reglementările concurente;

d) oportunitatea, coerența, consecutivitatea, stabilitatea și predictibilitatea normelor juridice;

e) asigurarea transparenței, publicității și accesibilității;

f) respectarea ierarhiei actelor normative.

(2) La elaborarea unui act normativ care reglementează activitatea de întreprinzător se respectă principiile stabilite de Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(3) Actul normativ trebuie să corespundă prevederilor Constituției Republicii Moldova, tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, precum și legislației Uniunii Europene.

(4) Actul normativ trebuie să se integreze organic în cadrul normativ în vigoare, scop în care:

a) proiectul actului normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune;

b) proiectul actului normativ întocmit în temeiul unui act normativ de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin actul de nivel superior și nici nu poate contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia.

Articolul 54

”Limbajul, ortografia și punctuația actului normativ”

(1) Textul proiectului actului normativ se elaborează în limba română, cu respectarea următoarelor reguli:

a) conținutul proiectului se expune într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație;

b) într-o frază este exprimată o singură idee;

c) terminologia utilizată este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația Uniunii Europene și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

d) noțiunea se redă prin termenul respectiv, evitându-se definiția acesteia sau utilizarea frazeologică, aceleași noțiuni se exprimă prin aceiași termeni;

e) se interzice folosirea neologismelor dacă există sinonime de largă răspândire. În cazul în care se impune folosirea unor termeni și expresii din alte limbi, se indică, după caz, corespondentul acestora în limba română;

f) se evită folosirea regionalismelor, a cuvintelor și expresiilor nefuncționale, idiomatice, care nu sînt utilizate sau cu sens ambiguu;

g) se evită tautologiile juridice;

h) se utilizează, pe cît este posibil, noțiuni monosemantice, în conformitate cu terminologia juridică. Dacă un termen este polisemantic, sensul în care este folosit trebuie să decurgă cu claritate din text;

i) exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea acestora în text, la prima folosire;

j) verbele se utilizează, de regulă, la timpul prezent.

(2) Autorul proiectului actului normativ prezintă textul proiectului autorității publice cu competență de adoptare, aprobare sau emiteră în limba română, cu traducerea acestuia, după caz, în limba rusă. Proiectele actelor normative ale unității administrative teritoriale cu statut juridic special se elaborează în limba română și în una din limbile oficiale de pe teritoriul acesteia. Traducerea proiectului actului normativ într-o limbă de circulație internațională este asigurată, în caz de necesitate, de către autoritatea publică cu competență de adoptare, aprobare sau emiteră.

(3) În cazul în care apar discrepanțe între textul în limba română și traducerea acestuia în altă limbă, prevalează prevederile stabilite de textul în limba română.

(4) În cazul în care se impune utilizarea unor noțiuni sau termeni consacrați din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte ori din legislația Uniunii Europene, în proiect se asigură corespunderea acestora termenilor sau, respectiv, noțiunilor consacrate din legislația națională. Dacă este necesară preluarea unor termeni și sintagme noi din alte limbi, se indică și corespondentul acestora în limba română.

(5) Dacă o noțiune sau un termen poate avea înțelesuri diferite, în proiect se stabilește semnificația acestuia în context pentru a asigura înțelegerea corectă a noțiunii sau a termenului respectiv și pentru a evita interpretările neuniforme.

4. CODUL ADMINISTRATIV AL REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 1.

”Legislația administrativă”

(1) Legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la îndeplinirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia.

(2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova.

(3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Articolul 2.

”Reglementarea raporturilor administrative”

(1) Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

(3) Prevederile prezentului cod nu se aplică:

- a) raporturilor juridice de drept privat la care participă autoritățile publice;
- b) raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal;
- c) actelor supuse controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională;
- d) procedurii de elaborare și adoptare a actelor normative.

Articolul 3.

”Scopul legislației administrative”

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Articolul 4.

”Legislația administrativă și tratatele internaționale”

Dacă printr-un tratat internațional la care Republica Moldova este parte sînt stabilite alte dispoziții decît cele prevăzute de legislația administrativă, se aplică dispozițiile tratatului internațional.

Articolul 20.

”Acțiunea în contencios administrativ”

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 25.
"Imparțialitatea"

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să își exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă.

Articolul 36.
"Supremația dreptului"

(1) Instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat.

(2) Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Articolul 37.
"Independența judecătorilor"

La înfăptuirea controlului judecătoresc asupra activității administrative, instanțele de judecată competente și judecătorii competenți sînt independenți și se supun numai legii. Orice imixtiune în activitatea de judecată este inadmisibilă și atrage răspunderea prevăzută de lege.

Articolul 38.
"Audierea juridică și dreptul la un proces echitabil"

(1) Înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

(2) Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege. În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

Articolul 39.
"Accesul liber la justiție"

(1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 40.
"Dreptul la apărare"

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Participanților la proces li se asigură posibilitatea de a participa la toate etapele de desfășurare a procesului.

(3) Instanța de judecată poate dispune înfățișarea în persoană a participanților la proces, chiar și atunci cînd acestea sînt reprezentate.

Articolul 207.
"Examinarea admisibilității acțiunii
în contencios administrativ"

(1) Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă **în special cînd:**

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

(3) Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. a)–e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

(4) Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

ARGUMENTELE ÎN SUSȚINEREA EXCEPȚIEI DE NECONSTITUȚIONALITATE:

Onorată Curte, prin prisma legislației pertinente sus expuse, noi considerăm că normele supuse verificării constituționalității sunt contrare principiilor fundamentale statuate în Constituția Republicii Moldova.

Astfel într-u trecerea testului de admisibilitate a prezentei sesizări, menționăm că conform art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, controlul constituționalității legilor ține de competența Curții Constituționale.

Prezenta excepție fiind ridicată de către dl. Ipatii Denis, avocat al petentului Țîra Ion, în cadrul cauzei civile, astfel sesizarea fiind formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

În același timp, asupra aspectului verificării constituționalității respectivei norme, anterior de către Curte, menționăm că prevederile art.207 al Codului Administrativ au fost supuse examinării constituționalității acestora (*Decizia de inadmisibilitate nr.12 din 03.02.2020*) Dar urmează a fi reținut că din perspectiva criticilor aduse prin prezenta sesizare, anterior Curtea nu a examinat constituționalitatea normelor supuse controlului, din care motiv considerăm sesizarea înaintată ca fiind una admisibilă, iar această ”*posibilitate de examinare repetată*” este indicată și în Ghidul practic privind condițiile de admisibilitate a sesizărilor privind excepția de neconstituționalitate la Curtea Constituțională, unde Curtea a statuat: *Așadar, faptul că există o hotărâre prin care o prevedere a fost constatată ca fiind constituțională sau există o decizie de inadmisibilitate nu constituie un impediment pentru a ridica o altă excepție de neconstituționalitate din perspectiva altor critici de neconstituționalitate.*

Prin urmare, avînd în vedere că indiscutabil anterior nu au fost supuse controlului constituționalității respectivele sintagme prin prisma criticilor din prezenta sesizare, legal conchidem că nu există impedimente pentru a nu a examina fondul prezentei sesizări.

Deasmeni, la fel asupra ”*trecerii testului admisibilității*” prezentei sesizări, dorim reaminti constatările anterioare ale Înaltei Curți în Hotărîrea nr.19 din 18 decembrie 2012, la pct. 20 ”*Curtea reamintește că este competentă anume și exclusiv să aprecieze circumstanțele de*

drept, cele de fapt fiind, în principiu, irelevante. Prin urmare, controlul constituționalității operat de Curtea Constituțională a priori nu numai că implică, dar și impune exclusiv abordarea "in abstracto" a problemelor de compatibilitate a normelor legale cu cele constituționale." și din Hotărârea nr.1 din 15.01.2013 pct.pct. 23 -24 "Chiar și în cazul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate, care se ridică la aplicarea legii în cadrul litigiului dedus spre soluționare instanței de judecată, Curtea nu este competentă a analiza aplicarea unei anumite dispoziții legale unei situații concrete, ci numai compatibilitatea in abstracto a prevederilor contestate cu normele Constituției. De asemenea, deși soluționarea litigiilor concrete între persoane concrete este atribuția exclusivă a instanțelor judecătorești, acestea fiind și singurele în măsură să cuantifice în concreto efectele aplicării normei la situația de fapt dedusă instanței, prin raportarea normelor contestate atât la dispozițiile constituționale, cât și la prevederile Convenției Europene, Curtea Constituțională statuează asupra calității normei juridice de a respecta in abstracto dispozițiile Constituției și ale Convenției Europene, fiind cont, în același timp, de efectele potențiale sau de riscurile pe care le comportă aceasta în raport cu destinatarii normei." precum și importanța problemei abordate, atât pentru situația reclamantului cât pentru întreaga societate, în vederea respectării drepturilor fundamentale ale cetățenilor considerăm întemeiat să solicităm Înaltei Curți verificarea normei supuse verificării, prin prisma compatibilității acesteia cu prevederile Legii Supreme a Republicii Moldova.

Astfel pornind de la faptul că atât CEDO cât Înalta Curte, în nenumărate rânduri au statuat că instituirea unor condiții de admisibilitate, în vederea introducerii unei acțiuni în justiție în fapt nu reprezintă nic o îngrădire în drepturi a persoanei, și au exclusiv menirea de a asigura buna desfășurare și administrare a justiției, iar aici dorim să facem trimitere la constatările Curții la acest aspect, și anume în Decizia nr. 12 din 03.02.2020 de inadmisibilitate a sesizării nr. 222g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 207 alin. (1) și alin. (2) lit. d) din Codul administrativ (examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ) curtea a statuat:

"pct.19. Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 20 din Constituție, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante (a se vedea, în acest sens, HCC nr. 14 din 15 noiembrie 2012, § 76, și DCC nr. 43 din 8 iulie 2016, § 26), stabilirea unor condiții de admisibilitate pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a accesului liber la justiție. Mai mult, Curtea reține că **liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția și este competența exclusivă a legislatorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, așa cum prevede articolul 115 alin. (4) din Constituție.**

pct.20. În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că **accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului. De asemenea, Curtea Europeană a subliniat că dispozițiile legale referitoare la formalitățile și limitele de timp care trebuie îndeplinite pentru a introduce o acțiune sunt menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Justițiabilii ar trebui să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (Gheorghijă v. Republica Moldova, 2 iulie 2019, § 27).**

pct 21. Astfel, Curtea menționează că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogativă exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-l utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege."

Dar, important este faptul că toate aceste norme juridice, ce impun persoanei respectarea unor anumite condiții în vederea introducerii unei acțiuni în justiție – urmează a fi în mod obligatoriu să întrunească toate condițiile și standardele unui act normativ și în special ne vom

referi la respectarea principiilor clarității, prezivibilității și accesibilității legii, or, în caz contrar se vor aduce grave atingeri principiului ”securității raporturilor juridice”. Iar la acest aspect, ținem să atragem atenția că atât CEDO cât Înalta Curte în nenumărate rânduri au statuat că o componentă esențială a acestui principiu reprezintă ”prezivibilitate și accesibilitatea legii”, iar în explicare CEDO indică că acest principiu urmează a fi interpretat în felul următor ”*Norma juridică trebuie să fie clară, inteligibilă, întrucât cei cărora li se adresează trebuie nu doar să fie informați în avans asupra consecințelor actelor și faptelor lor, ci să și înțeleagă consecințele legale ale acestora. În caz contrar, principiul nemo censetur ignorare legem nu ar mai putea fi aplicat, ceea ce ar avea grave consecințe asupra securității raporturilor sociale, a existenței societății în general.*”

Astfel, în cauze precum *Sunday Times contra Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, 1979, *Rekvényi contra Ungariei*, 1999, *Rotaru împotriva României*, 2000, *Damman împotriva Elveției*, 2005, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că „*nu poate fi considerată «lege» decât o normă emunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și regleze conduita. Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat*”; „*o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane – care, la nevoie poate apela la consultanță de specialitate – să își corecteze conduita*”; „*în special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice*”. (“principiul securității juridice, fundament al statului de drept repere jurisprudențiale” ion predescu judecător la curtea constituțională, marieta safta magistrat-asistent șef)

Iar Înalta Curte în Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 61 alin. (1) din Codul de executare (sesizarea nr. 152g/2019) a statuat:

”1.1. Cu privire la exigențele calității legii

29. *Exigențele preeminenței dreptului presupun, inter alia, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, previzibile și care oferă garanții împotriva abuzurilor.*

30. *Condiția accesibilității presupune ca textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. Orice persoană trebuie să poată dispune de informații privind normele juridice aplicabile într-un caz concret (Khlyustov v. Rusia, 11 iulie 2013, § 68). Accesibilitatea legii are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează în baza articolului 76 din Constituție, legea publicându-se în Monitorul Oficial.*

31. *La rândul ei, condiția previzibilității este îndeplinită atunci când îi permite persoanei - în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată - să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda, 30 octombrie 2018, § 88; Berardi și Mularoni v. San Marino, 10 ianuarie 2019, § 40).*

32. *De asemenea, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modurile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (Sissanis v. România, 25 ianuarie 2007, § 66). O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61). La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor calității, i.e. accesibilitatea și previzibilitatea (HCC nr.6 din 19 martie 2019, § 39).”*

Dar contrar acestor principii unanim recunoscute, sintagma ”*în special când*” din alin.(2) al art.207 al Codului Amdinsitrativ, limitează persoana în exercitarea deplină în drepturi, or, în viziunea noastră, această sintagmă crează o incertitudine juridică cu privire la condițiile de admisibilitatea a unei noi acțiuni introduse în justiție, or, pe de o parte legislatorul la art.207 din

Codul Administrativ stabilește exhaustiv condițiile de admisibilitate, iar la aspectele mai "complexe" la articolele următoare chiar oferă explicații suplimentare (*art.208 – respectarea procedurii prealabile, art.209 – termenul de înaintare a acțiunii, 211 – forma și conținutul cererii, art.212 – anexele acțiunii, art.213 – efectele nersepectării art.211-212*) iar pe de altă parte prin sintagma "în special când" crează nu doar o incertitudine juridică persoanei care dorește să introducă o acțiune (în sensul cum să-și adepateze conduita) ci și acordă instanței o "competență" dincolo de cadrul legal, oferindui în acest sens "o putere discreționară" exagerată și care poate leza drepturile fundamentale ale persoanei.

Astfel, chiar cu referire la cazul în care a fost ridicată prezenta excepție, putem afirma cu certitudine că reclamanțul a întrunit absolut toate condițiile impuse la art.207 al CC, pentru a putea înainta o acțiune în vederea reparării drepturilor sale, dar instanța, atribuindu-și *competența excepțională* precum și *o prerogativă discreționară*, prin sintagma "în special când" a "identificat" alte temeuri de admisibilitate a acțiunii, și anume altele decât cele stabilite de legislator la art.207 al Codului Administrativ și a declarat ca fiind inadmisibilă acțiunea..., desi în acest sens persoana efectiv de drept și de fapt nu doar că nu și-a putut adapta conduita în vederea trecerii testului admisibilității a acțiunii sale, dar în genere nici nu a avut nici o posibilitate "reală și efectivă" să cunoscă ce "condiții de admisibilitate", dincolo de cadrul legal poate "identifica instanța de judecată", iar spre confirmarea celor sus indicate, ținem neapărat să oferim Înaltei Curți anume motivarea instanței de judecată vizavi de acest aspect (care indiscutabil confirmă gravele probleme abordate în prezenta sesizare), și anume indică instanța de fond:

"Judecătorul apreciază că lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207, alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor "în special când" din cuprinsul acestui text de lege.

Prin urmare, prin raportare la prevederile art. 207, alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrinite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisibilitate menționate la art. 207, alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, cu certitudine atestăm că această incertitudine legislativă gravă, confirmă din plin neconcordanța normei supuse verificării cu prevederile art.23 din Constituția RM, or, cu siguranță nu putem menționa că această normă este una clară și previzibilă care ar permite persoanei conformarea cu condițiile de admisibilitate în vederea introducerii unei acțiuni în instanța de judecată.

În continuare, avînd în vedere situația reclamantului în special, care a "încercat" să introducă o acțiune în instanța de judecată în vederea apărării drepturilor sale și recunoașterea drepturilor încălcate de autoritățile publice, pîrît în esență fiind Statul Republica Moldova în persoana autorităților sale IGP al MAI și DP al IGP al MAI, în situația în care în lipsa unui cadrul legal, or "dreptul discreționar al instanței de îndetificare a unor criterii de admisibilitate dincolo de cadrul legal", la caz chiar intră sub incidența lipsei cadrului legal fără nici un echivoc atestă lezarea drepturilor fundamentale ale persoanei, de aici clar atestîndu-se și contradicția normei supuse verificării cu prevederile art.20, 26 și 53 din Constituția RM. Căci fără nici un echivoc și considerăm inoportună aducerea față de Înalta Curte a aspectelor și motivelor ce țin de respectarea drepturilor fundamentale a persoanei de a nu-i fi îngărdit dreptul de acces la justiție și satisfacție echitabilă, de a nu-i fi îngărdit dreptul la apărare precum și dreptul de a-i fi recunoscute și reparate încălcarea drepturilor de o autoritate publică, or, toate aceste aspecte anterior în nenumărate rînduri deja au fost examinate și explicate multiaspectual de Înalta Curte.

În baza argumentelor expuse solicităm Înaltei Curți, recunoașterea neconstituționalității prevederilor art.207 alin.(2) al Codului Administrativ RM (în partea evidențiată): (Examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ)

(2) Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă **în special când**:

a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Ca fiind contrare art.art. 20, 23, 26 și 53 din Constituția Republicii Moldova.

VI – LISTA DOCUMENTELOR

Toate actele ce confirmă cele indicate în prezenta Sesizare sunt anexate la materialele cauzei civile nr. 2-24018044-02-3r-15032024 (3r-100/24), aflate pe rolul Curții de Apel Chișinău.

VII – DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

18 martie 2024
Municipiul Chișinău
reprezentant/avocat Ipatii Denis

Dosarul nr. 3r-100/24
2-24018044-02-3r-15032024
Judecătoria Chișinău, judecător Gheorghe Mișu

ÎNCHEIERE

15 aprilie 2024

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Victoria Sîrbu
Veronica Negru și Angela Braga

examinând, *în lipsa participanților la proces*, cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate depusă de recurentul Țira Ion, în cadrul examinării, în ordine de recurs a cauzei de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Țira Ion către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliție a mun. Chișinău privind anularea certificatului și înscrisurile anexate,-

c o n s t a t ă :

Prin cererea de chemare în judecată Țira Ion a solicitat anularea Certificatului nr. 34/20- 75311392 din 28.12.2023 și obligarea Direcției de Poliție a mun. Chișinău și Inspectoratul General al Poliției de a emite actul administrativ favorabil în privința lui Țira Ion privind includerea în vechimea de muncă a perioadei de studii la Colegiul de Poliție.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău din 23 februarie 2024, s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată înaintată de Țira Ion către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliție a mun. Chișinău privind anularea certificatului și înscrisurile anexate.

Nefiind de acord cu încheierea menționată, la data de 26 februarie 2024, Țira Ion prin intermediul avocatului Ipatii Denis a declarat recurs, solicitând anularea acesteia.

Ulterior, la data de 18 martie 2024, Țira Ion prin intermediul avocatului Ipatii Denis a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În susținerea argumentelor invocate în cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, indică că temei de declarare a acțiunii inadmisibile, instanța de fond a reținut prevederile art.207 alin.(2) Cod Administrativ, instanța apreciind că lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207 alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor „în special cînd” din cuprinsul acestui text de lege, menționînd că prin raportare la prevederile art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisibilitate menționate la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ.

Făcînd referire la Hotărîrea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 privind interpretarea art. 135 alin.(1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova subliniază că Curtea a reținut că, în eventualitatea refuzului excepției de neconstituționalitate si a

rezolvării litigiului fără soluționarea prealabilă acesteia de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești. Din aceste rațiuni, Curtea a decis că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții (§82): *obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.*

Notează că, Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Din aceste considerente, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate mai sus. Prin urmare, orice instanță judiciară chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.

Relevă că, nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale care ar avea drept obiect controlul constituționalității respectivei norme. Astfel solicită admiterea prezentei cereri, ridicarea excepției de neconstituționalitate și remiterea spre Curtea Constituțională a RM a sesizării lui Țîra Ion cu privire la examinarea constituționalității sintagmei "în special cînd" din alin.(2) al art.207 Cod Administrativ.

Intimații - Inspectoratul General al Poliției și Direcția de Poliție a mun. Chișinău, fiind notificat despre existența cererii de recurs și a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, s-a oferit termen pentru prezentarea referinței asupra cererii de recurs și opiniei pe marginea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Astfel, la data de 03 aprilie 2024, a parvenit referința din partea Inspectoratului General al Poliției și a Direcției de Poliție a mun. Chișinău, conținutul cărora este identic, în care s-a invocat asupra netemeiniciei cererii de recurs și necesitatea respingerii acesteia cu menținerea încheierii instanței de fond.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, reieșind din următoarele motive.

Articolul 135 din Constituția Republicii Moldova statuează că, Curtea Constituțională:

- a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- b) interpretează Constituția;
- c) se pronunță asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
- d) confirmă rezultatele referendumurilor republicane;
- e) confirmă rezultatele alegerii Parlamentului și a Președintelui Republicii Moldova;
- f) constată circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului, demiterea Președintelui Republicii Moldova sau interimatul funcției de Președinte, precum și

imposibilitatea Președintelui Republicii Moldova de a-și exercita atribuțiile mai mult de 60 de zile;

g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice sesizate de Curtea Supremă de Justiție;

h) hotărăște asupra chestiunilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid. Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Conform art. 195 Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Potrivit art. 12¹ alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Aliniatul (2) aceleiași norme statuează că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Din conținutul normei legale citate, instanța de apel conchide că, procedura ridicării excepției de neconstituționalitate permite judecătorului să soluționeze situațiile, când în procesul judecării unei cauze, părțile sau judecătorul însuși se confruntă cu o incertitudine a normelor ce urmează a fi aplicate sub aspectul corespunderii cu Constituția.

Astfel, excepția de neconstituționalitate, reprezintă o acțiune procesuală de apărare, prin care Curtea Constituțională este sesizată asupra neconcordanței unor dispoziții legale, aplicabile sau deja aplicate în cauza dedusă judecării, cu dispozițiile Constituției.

Consecvent, conform §§ 82-83 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Urmare a celor precitate, Colegiul constată că, la caz sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă și de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016.

Instanța de recurs atestă că, obiectul excepției de neconstituționalitate face parte din categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către recurentul Țîra Ion, care este parte a prezentului litigiu, iar prevederile contestate au fost aplicate la caz.

Colegiul menționează că, cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității sintagmei "în special cînd" din alin.(2) al art.207 Cod Administrativ, depusă de recurentul Țîra Ion constituie o prerogativă a părții din proces.

Astfel, Instanța de recurs, examinând solicitarea recurentul Țîra Ion cu privire la sesizarea Curții Constituționale, în vederea controlului constituționalității sintagmei "în special cînd" din alin.(2) al art.207 Cod Administrativ, consideră cererea întemeiată și pasibilă admiterii.

Or, prevederile legale a căror control constituțional se solicită sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecării, iar normele vizate sub aspectul excepției formulate nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate.

În urma celor relatate, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de recurentul Țîra Ion privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei "în special cînd" din alin.(2) al art.207 Cod Administrativ.

Totodată, ca rezultat al admiterii cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul consideră necesar de a amâna examinarea recursului în prezenta cauză, rezultând din dispozițiile art. 12¹ alin. (3) Codul de procedură civilă.

Din aceste raționamente, în conformitate cu art. 195, 230 Codul administrativ, art. 12¹ Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d i s p u n e :

Se admite cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate depusă de recurentul Țîra Ion, în cadrul examinării, în ordine de recurs a cauzei de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de Țîra Ion către Inspectoratul General al Poliției, Direcția de Poliție a mun. Chișinău privind anularea certificatului și înscrisurile anexate.

Se transmite Curții Constituționale a Republicii Moldova cererea depusă de Țîra Ion privind controlul constituționalității sintagmei "în special cînd" din alin.(2) al art.207 Cod Administrativ.

Se amână examinarea cererii de recurs declarat de Țîra Ion, în prezenta cauză de contencios administrativ, până la pronunțarea Curții Constituționale a Republicii Moldova asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

**Președintele completului,
judecătorul**

Judecător

Judecător

Victoria Sîrbu
Victoria Sîrbu

Veronica Negru
Veronica Negru

Angela Braga
Angela Braga

*Copia corespunde originalului
judecătoresc*

Angela Braga 4